

qua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus erit.

CAPUT 2.

ABSOLUTIONIS FORMA COMMUNIS.

um Sacerdos penitentem absolvere vult, iuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari penitentia, primo dicit:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam. Amen.

2. Deinde dextera versus penitentem elevata, dicit:

Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens, et misericors Dominus. Amen.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat: et ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, et interdicti, in quantum possum, et tu indiges. Deinde ego te absolvo a peccatis tuis, in nomine Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti. Amen.

3. Si penitens sit laicus, omittitur verbum suspensionis. Episcopus autem in absolvendis fidelibus ter signum crucis facit.

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita beatae Mariae Virginis, et omnium Sanctorum, quidquid boni feceris, et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiae, et praemium vitae aeternae. Amen.

4. Justa de causa omitti potest Misereatur, etc., et satis est dicere: Dominus noster Jesus Christus, etc., ut supra, usque ad illud: Passio Domini nostri, etc.

5. Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, Sacerdos breviter dicere poterit:

Ego te absolvo ab omnibus censuris et peccatis, in nomine Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti. Amen.